

Montsià

El municipi d'Alcanar intenta aixecar el cap després de la forta tempesta

Els veïns i el voluntariat col·laboren en les tasques de neteja als habitatges i els equipaments municipals

J. JOAQUIM BUJ ALFARA
ALCANAR

El sol llueix sobre els carrers enfangats del poble d'Alcanar, record encara del terrible aiguat patit l'1 de setembre. Aquest passat cap de setmana el material i la brossa procedents de les inundacions eren ben visibles als dos espais en els quals l'Ajuntament ha habilitat contenidors industrials per buidar la brossa: el descampat situat al costat del pavelló municipal de les Cases i la zona de la plaça de bous d'Alcanar. També es manté el servei de recollida de brossa porta a porta per a aquelles persones que no es poden desplaçar, per la qual cosa és fàcil trobar al carrer amuntegats estris o material divers des de matalassos, a caixes, mobles o electrodomèstics fets malbé esperant que els reculli la brigada.

Fins dissabte al matí, aquest era el cas del carrer de la Caragola, situat entre el Centre de Salut i un dels tanatoris d'Alcanar, on els garatges de les cases adossades estan per sota del nivell del carrer i s'inunden amb la dificultat afegida que estan comunicats entre

Es manté el servei de recollida porta a porta i els espais habilitats per buidar la brossa

ells i s'han de buidar tots a la vegada. El veí Ramon Adell, per evitar el problema, va col·locar dues fustes, una a la tanca que dona al carrer i l'altra a la porta del magatzem, però no va ser suficient per evitar que entrés l'aigua. La porta del magatzem encara té la marca de l'aigua a una mica més de dos metres d'alçada.

Com Venècia

A prop de la Caragola es troba la zona educativa on s'hi ubiquen l'escola d'infantil i primària Joan Baptista Serra, l'IES Sòl de Riu i l'escola bressol La Vila dels Xiquets, situada al carrer Jaume I, un carrer que sempre s'inunda quan plou. Enguany, es va pavi-

Aspecte del carrer Jaume I, amb el pati de l'escola, a l'esquerra. FOTO: J. JOAQUIM BUJ

Encara queden vehicles als tarongerars situats vora la circumval·lació. FOTO: J. J. BUJ

mentar en part i va contribuir a que l'aigua no s'estangués el dia de l'aiguat. Les treballadores de l'escola bressol, Carmen i Vanessa, recorden que el carrer era «com Venècia on en compte de baixar les gòndoles, veiem passar els cotxes aparcats tres carrers més amunt. Els nostres també se'ls va endur l'aigua». Dins de l'edifici

només els va entrar un pam d'aigua i van salvar bona part del material. «Vam tindre sort que no hi havien xiquets», ressalten.

L'aiguat succeïa el dia que els mestres de l'escola d'infantil i primària, situada a l'altra banda de carrer, s'incorporaven al centre després de les vacances d'estiu. Tal i com els va passar als pro-

fessors de l'institut, ubicat a l'altra costat de l'escola, que començaven el mateix dia, els seus vehicles van ser arrossegats pel fort cabal de l'aigua. Alguns van fer cap als tarongerars de la carretera de circumval·lació que discorre vora els centres educatius.

Uns altres equipaments afectats van ser el camp de futbol i les bi-

blioteques d'Alcanar i les Cases. Els vídeos de l'encarregat del recinte esportiu, amb el crit «increïble!» s'han fet virals a les xarxes socials. Refugiat a l'habitacle de la rentadora, Agustí Alarcón veia com anava pujant el nivell, assegut a l'aiguera. Els Bombers li anaven trucant per si calia rescatar-lo. Tot i que reconeix que va passar moments difícils es consola pensant que «els del Katrina s'ho van passar molt pitjor».

Alguna cosa semblant pensaven les propietàries del Bar Moreno, a la plaça Major, que no van tancar en cap moment i anaven netejant i servint al mateix temps, això sí, amb la col·laboració, en tot moment dels clients. Josefa Vila ho recorda com si fos «una bassa en

L'aigua es va emportar camins, ponts i bancals situats a la vora o dins dels barrancs

moviment», mentre que Rosabel Beltran destaca el suport dels veïns per recuperar les cadires i taules de la terrassa que l'aigua es va endur a l'altra part de poble.

Arrossegada per l'aigua

Maria Jesús Vilar, propietària de la botiga Santiveri, va sortir a col·locar una fusta per a que no entrés l'aigua i la va arrossegar el corrent uns metres fins que un veí des d'un portal va poder-la rescatar. «Estic tota baldada, com si m'haguessen pegat», explica. Dijous amb l'ajuda dels veïns va netejar la botiga i va poder vendre.

Precisament el sector agrari és un dels més perjudicats perquè s'ha emportat camins, ponts i bancals (sobretot de tarongers i oliveres) situats a la vora o dins dels barrancs i aiguasseres.

A un parell de quilòmetres del poble, Rosa Mari, Rafel i tota la família d'ermitans del Remei, van estar unes cinc hores traient aigua. «Les parets del bar i de l'hostatgeria ens han quedat plenes d'humitats i encara tenim els ventiladors en marxa», comentaven ahir a l'hora d'esmorzar.